

ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

Υπάρχει κάποιο χρονολογικό διάστημα (2000 ετών) μεταξύ της εξηκοστής εννάτης και της εβδομηκοστής εβδομάδας;

Δανιήλ 9[θ']:24-27: «²⁴Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. ²⁵Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας. ²⁶Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου (μετά τη λέξη «πολέμου», η των Εβδομήκοντα περιέχει τη λέξη [συντετμημένου] που σημαίνει ότι οι ημέρες εκείνες θα συντομευθούν· σύγγρινε με Ματθαίος 24:22), είναι διωρισμένοι αφανισμοί. ²⁷Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.» (Παρένθεση του συγγραφέα.)

Για να καταλάβει κάποιος τα παραπάνω εδάφια, πρέπει να διαβάσει όλο το κεφάλαιο 9[θ']. Σ' αυτό το κεφάλαιο, ο Δανιήλ προσευχήθηκε στον Θεό (εδάφιο 4) και ζήτησε **συγχώρηση για τις αμαρτίες και τις ανομίες του λαού του Ισραήλ που είχαν αποστατήσει από τις εντολές του Θεού** (εδάφιο 5).

Ενώ προσευχόταν (εδάφιο 20), ο Γαβριήλ ήλθε για να του δώσει κατανόηση (εδάφια 21,22). Και στα εδάφια 24-27, ο Γαβριήλ αποκάλυψε το σχέδιο που είχε ο Θεός για το Ισραήλ όσον αφορά:

α) Τον χρόνο κατά τον οποίο θα προμήθευε το μέσον για την συγχώρηση του Ισραήλ,

β) ποιος θα γινόταν Χριστός, ο Ηγούμενος που θα ερχόταν να τους σώσει από τις αμαρτίες τους, και

γ) με ποιο τρόπο θα τους έσωνε.

Συγχρόνως, ο Γαβριήλ υπόδειξε ότι:

- **Δεν θα ήταν όλος** ο λαός του Δανιήλ που θα δεχόταν τον Χριστό, τον Αρχηγό της σωτηρίας τους, και ότι,

- Θα **Τον σκότωναν!** Γι' αυτό το λόγο,
- Θα έκανε τη «στερεή διαθήκη» Του **με πολλούς** στο Ισραήλ μέσα σε μια εβδομάδα --- αλλά όχι με όλους!

Επίσης, ο Γαβριήλ μίλησε για κάποιον άλλον «**ηγούμενο**» ο οποίος, θα ερχόταν σαν κατακλυσμός με τον λαό του, με τους στρατιώτες του, για να «**αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριο**», δηλαδή, την Ιερουσαλήμ και τον ναό της! Τώρα, ας ξαναδιαβάσουμε τα εδάφια Δανιήλ 9[θ']:24-27, ένα-ένα τη φορά:

Δανιήλ 9[θ']:24: «*Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.*»

Εξετάζοντας το εδάφιο 24

Από το παραπάνω εδάφιο, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Γαβριήλ παρουσίασε στον Δανιήλ το ευαγγέλιο της σωτηρίας εκατοντάδες χρόνια πριν από τον ερχομό του Χριστού, καθότι **του παρουσίασε το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα!**

Τι αποκάλυψε ο Γαβριήλ για το Πρόσωπο του Σωτήρα;

Στο τέλος του εδαφίου 24, διαβάσαμε τα λόγια,

«... και να χρισθή ο Άγιος των αγίων.»

Μόνο ένα Πρόσωπο υπάρχει μέσα σε όλο το σύμπαν που είναι ο «**Άγιος των αγίων**» --- ο **Θεός!** Άρα, από τα λόγια του Γαβριήλ αντιλαμβανόμαστε ότι Εκείνος που θα ερχόταν να γίνει ο Χριστός για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21), **θα ήταν ο Θεός με σάρκα** (Φιλιππησίους 2[β']:6-11· Ιωάννης 1[α']:1,14)!

Τι είπε ο Γαβριήλ για το έργο του Σωτήρα;

Είπε ότι θα:

- 1. Έφερνε τέλος στις παραβάσεις!**
- 2. Έφερνε τέλος στις αμαρτίες!**
- 3. Έκανε εξιλέωση για τις ανομίες!**
- 4. Έφερνε αιώνια δικαιοσύνη!**
- 5. Σφράγιζε όραση και προφητεία!**

Τώρα, ας εξετάσουμε τα παραπάνω πέντε σημεία ένα-ένα τη φορά:

1. Θα έφερνε τέλος στις παραβάσεις

Έφερε ο Ιησούς τέλος στις παραβάσεις;

Βεβαίως! Έφερε τέλος στις παραβάσεις με το να βγάλει από τη μέση την Παλαιά Διαθήκη με το Νόμο της και με τις διατάξεις που ήσαν εναντίον του λαού του Ισραήλ (Κολοσσαείς 2[β΄]:14), και με το να στερεώσει τη Νέα Διαθήκη με το αίμα Του (Ιερεμίας 31[λα΄]:31· Ματθαίος 26[κστ΄]:28).

Τι σχέση έχει ο Νόμος με τις παραβάσεις;

Στο εδάφιο Ρωμαίους 4[δ΄]:15, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι,

«... όπου δεν υπάρχει νόμος, δεν υπάρχει ούτε παράβαση.» (Λόγος)

Επομένως, ο Ιησούς εκπλήρωσε τον Νόμο και τον έβγαλε από τη μέση (Κολοσσαείς 2[β΄]:14).

2. Θα έφερνε τέλος στις αμαρτίες

Έφερε ο Ιησούς τέλος στις αμαρτίες;

Ασφαλώς! Παρακαλώ εξετάστε τα παρακάτω εδάφια!

Λουκάς 24[κδ΄]:47

«... να κηρυχθεί στο όνομά του ... άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.»

Ιωάννης 1[α΄]:29

«Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Δέστε, ο Αμνός τού Θεού, που σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.»

Πράξεις 13[ιγ΄]:38

«... διαμέσου αυτού κηρύττεται προς εσάς άφεση αμαρτιών.»

Εβραίους 9[θ΄]:26

«... τώρα, όμως, φανερώθηκε μια φορά, στο τέλος των αιώνων, για να αθετήσει την αμαρτία διαμέσου τής δικής του θυσίας.»

Ματθαίος 1[α΄]:21

«και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.»

Ματθαίος 26[κστ']:28

«επειδή, τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.»

3. Θα έκανε εξιλέωση για τις ανομίες

Έκανε ο Ιησούς εξιλέωση για τις ανομίες;

Χωρίς καμιά αμφιβολία! Ας διαβάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Α΄ Ιωάννου 3[γ']:4,5

«⁴Καθένας που πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομία· επειδή, η αμαρτία είναι η ανομία.
⁵Και γνωρίζετε ότι εκείνος φανερώθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες μας· και σ' αυτόν αμαρτία δεν υπάρχει.»

Ρωμαίους 3[γ']:24,25

«²⁴ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· ²⁵τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθούσα του Θεού.»

Εβραίους 2[β']:17

«Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξιλέωση χάρη των αμαρτιών του λαού.»

Τίτος 2[β']:14

«ο οποίος έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, και να μας καθαρίσει για τον εαυτό του λαόν εκλεκτό, ζηλωτήν καλών έργων.»

Α΄ Ιωάννου 2[β']:2

«Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου του κόσμου.»

Α΄ Ιωάννου 4[δ']:10

«Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.»

4. Θα έφερνε αιώνια δικαιοσύνη

Έφερε ο Ιησούς αιώνια δικαιοσύνη;

Ναι, έφερε! Ας εξετάσουμε τα επόμενα εδάφια:

Ρωμαίους 3[γ']:21-26

«²¹Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη του Θεού, έχοντας τη μαρτυρία του νόμου και των προφητών· ²²δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου της πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους κι επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν· επειδή, δεν υπάρχει διαφορά· ²³δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα του Θεού· ²⁴ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου της απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· ²⁵τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου της πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία του Θεού· ²⁶προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού».

Ρωμαίους 10[ι']:3,4

«³Επειδή, μη γνωρίζοντας τη δικαιοσύνη του Θεού, και ζητώντας να συστήσουν τη δική τους δικαιοσύνη, δεν υποτάχθηκαν στη δικαιοσύνη του Θεού· ⁴Αφού, το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει».

Εβραίους 9[θ']:12

«ούτε με αίμα τράγων και μοσχαριών, αλλά διαμέσου του δικού του αίματος, μια φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, αφού απέκτησε αιώνια λύτρωση».

Α΄ Κορινθίους 1[α']:30

«Αλλά, εσείς είστε απ' αυτόν εν Χριστώ Ιησού, που έγινε σε μας σοφία από τον Θεό, και δικαιοσύνη και αγιασμός και απολύτρωση»

Παρακαλώ σημειώστε:

Στα εδάφια Ρωμαίους 3[γ']:22 και 10[ι']:4, η δικαιοσύνη του Θεού είναι μόνο προς όλους εκείνους που πιστεύουν στον Ιησού! Στους Ιουδαίους που δεν πίστευαν σ' Αυτόν, ο Ιησούς είπε,

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας» (Ιωάννης 8[η']:24)

Καις τους γραμματείς και Φαρισαίους είπε,

«Φίδια, γεννήματα από οχιές, πώς θα ξεφύγετε από την καταδίκη της γέεννας;»

Από τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού αντιλαμβανόμαστε ότι η αιώνια δικαιοσύνη Του δεν θα είχε ισχύ προς όλους τους Ιουδαίους σαν έθνος, αλλά μόνο προς τους Ιουδαίους που θα άκουγαν το ευαγγέλιο και που θα πίστευαν ότι ο Ιησούς είναι ο Γιαγβέ (ο Κύριος) του εδαφίου Ρωμαίους 10[ι']:13, το Όνομα του Οποίου έπρεπε να επικαλεσθούν (στον Οποίον έπρεπε να προσευχηθούν) ώστε να σωθούν (Ρωμαίους 10[ι']:1,9,13-14)!

5. Θα σφράγιζε όραση και προφητεία

Σφράγισε (εκπλήρωσε) **ο Ιησούς «όραση και προφητεία»;**

Ασφαλώς! Στο εδάφιο Ματθαίος 5[ε΄]:17 ο Ιησούς είπε ότι δεν ήλθε να καταργήσει τον νόμο ή τους προφήτες, αλλά, να **εκπληρώσει!** Και από τις Γραφές γνωρίζουμε ότι εκπλήρωσε («σφράγισε») κάθε προφητεία η οποία αναφερόταν στο Πρόσωπο και στο έργο του Χριστού όσον αφορά την αμαρτία!

Με ποιο τρόπο ολοκλήρωσε τα παραπάνω πέντε σημεία;

Διαμέσου του θανάτου και της αναστάσεώς Του! Επομένως, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι **όλες οι προφητείες που αναφέρονται στο εδάφιο 24, εκπληρώθηκαν στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα** από τον Κύριο Ιησού Χριστό!

Δανιήλ 9[θ΄]:25:

«Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν εΐσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας.»

Εξετάζοντας το εδάφιο 25

Πω-πω! Τα παραπάνω λόγια αποτελούν μια από τις πιο δυναμικές προφητείες που αφορούν τον ερχομό του Χριστού! Άλλες προφητείες είχαν δείξει το μέρος στο οποίο θα γεννιόταν και στο έργο που θα έκανε για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους. Αλλά, **τούτη η προφητεία, μας δίνει τον ακριβή χρόνο του ερχομού του Χριστού:** Από την έκδοση της προσταγής να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ μέχρι τον ερχομό του Χριστού, θα περνούσαν εξήντα εννέα εβδομάδες (7+62) ή 483 χρόνια («*μια ημέρα για ένα χρόνο*» Αριθμοί 14[ιδ΄]:34· Ιεζεκιήλ 4[δ΄]:6)! Γι' αυτό το λόγο, δεν υπήρχε καμιά δικαιολογία για κανέναν Ιουδαίο του πρώτου αιώνα που είχε διαβάσει αυτό το εδάφιο, να μη κοιτάζει γύρω του για να δει εάν είχε έλθει ο Μεσσίας τους!

Το τελευταίο μέρος του εδαφίου 25, «*θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας*», είναι ευκολονόητο και δεν χρειάζεται εξήγηση.

Ένα σπουδαίο σημείο

Στο εδάφιο 25, ο Γαβριήλ δεν είπε ότι ο Χριστός θα ερχότανε περίπου μέσα στην 68^η εβδομάδα ή περίπου μέσα στην 69^η εβδομάδα μίλησε με ακρίβεια και είπε, «*έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν εΐσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο*», με άλλα λόγια, **69 συμπληρωμένες εβδομάδες**. Επομένως, ο Άγιος των αγίων θα γινόταν Χριστός **στην αρχή της εβδομηκοστής εβδομάδας!**

Δανιήλ 9[θ΄]:26:

«^αΚαι μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν· ^βκαι ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί.»

Εξετάζοντας το εδάφιο 26^α

«^αΚαι μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν.»

Τα παραπάνω λόγια είναι καθαρά: Ο Χριστός θα «εκκοπεί» (θα εκτελεσθεί) «μετά» την 69^η εβδομάδα (7+62) και συνεπώς, κατά την διάρκεια της 70^{ης} εβδομάδας!

Τι εννοούν τα λόγια, «θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν»;

Τα παραπάνω λόγια εννοούν ότι ο Χριστός θα πέθανε για τις αμαρτίες του κόσμου (Ιωάννης 1[α':29), αλλά, όχι για τον Εαυτόν Του επειδή Αυτός ήταν χωρίς αμαρτία (Β' Κορινθίους 5[ε':21)!

Πέθανε ο Αληθινός Χριστός για τις αμαρτίες του κόσμου στον πρώτο αιώνα;

Αληθώς! Πέθανε, ετάφη και, την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς για την παντοτινή δικαίωση όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Α' Κορινθίους 15 [ιε':3,4 Ρωμαίους 4[δ':25·10[ι':4).

Εξετάζοντας το εδάφιο 26^β

«^βκαι ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί.»

Ένα ενδιαφέρον σημείο

Στο εδάφιο 26, παρατηρούμε ότι αμέσως μετά από την αναφορά της εκτέλεσης του Χριστού, ο Γαβριήλ αναφέρθηκε σε κάποιον άλλον «ηγούμενο» (αρχηγό), ο οποίος, μαζί με τον «λαό» του (τους «στρατιώτες» του παρακαλώ διαβάστε το γλωσσάριο που ακολουθεί και συγκρίνετε με το εδάφιο Λουκάς 21[κα':20), θα ερχόταν σαν «κατακλυσμός» να καταστρέψει την πόλη και τον ναό της!

Γλωσσάριο

Στο εδάφιο 26^β, συναντήσαμε τις λέξεις «λαός» και «κατακλυσμός». Για τη λέξη «λαός», παρακαλώ εξετάστε από το λεξικό Strong's τη λέξη #H5971 από #H6004· εκεί αναφέρει ότι η Εβραϊκή λέξη που έχει χρησιμοποιηθεί για «λαός» αναφέρεται σε [μια συγκεντρωμένη μονάδα] ανθρώπων ... σε στρατεύματα [troops] (...). Όσο για τη λέξη «κατακλυσμός» παρακαλώ κάντε σκέψεις πάνω στο εδάφιο Ησαΐας 59[νθ':19.

Δανιήλ 9[θ':27: «^αΚαι θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι· ^βκαι εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, ^γκαι επί το πτερύγιον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, ^δκαι έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»

Εξετάζοντας το εδάφιο 27^α

«^αΚαι θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μιά εβδομάδι.»

Στα εδάφια 25 και 26^α, συναντήσαμε τον «Χριστό τον Ηγούμενο» ο οποίος επρόκειτο να εκκοπεί (να εκτελεσθεί), και στο εδάφιο 26^β συναντήσαμε αυτόν το άλλον «ηγούμενο» ο οποίος, μαζί με τον «λαό» του (τους στρατιώτες του), θα ερχόταν σαν «κατακλυσμός» για να καταστρέψει την πόλη και τον ναό της.

Πως γνωρίζουμε ότι ο «Χριστός ο Ηγούμενος» των εδαφίων 25 και 26^α δεν είναι το ίδιο Άτομο με τον «ηγούμενο» του εδαφίου 26^β;

Η απάντηση είναι απλή: Ο «Χριστός ο Ηγούμενος» θα ερχότανε για να «εκκοπεί» για άλλους --- γεγονός το οποίο έλαβε χώρα 3½ χρόνια από τότε που άρχισε τη διακονία Του, ενώ ο άλλος «ηγούμενος» θα ερχότανε αργότερα με τον «λαό» του (τους στρατιώτες του) για να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ --- γεγονός το οποίο έλαβε χώρα περίπου 40 χρόνια μετά από τον θάνατο του Χριστού, στο έτος 70 μ.Χ.!

Στο παραπάνω εδάφιο, 27^α, λέει, «Και θέλει στερεώσει την διαθήκη εις πολλούς εν μία εβδομάδι». Σε ποιον αναφέρονται αυτά τα λόγια; Στον Χριστό που επρόκειτο να «εκκοπεί» ή στον άλλον «ηγούμενο» που θα ερχότανε να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ και τον ναό της; Καθώς τα λόγια του Γαβριήλ ήτανε μια απάντηση στην παράκληση που έκανε ο Δανιήλ για την συγχώρηση των αμαρτιών και των παραβάσεων του λαού του, τα παραπάνω λόγια αναφέρονται στον Χριστό διότι, σύμφωνα με το εδάφιο 24, ο Χριστός ήταν Εκείνος που θα έφερνε ένα τέλος σε όλα αυτά! Και καθώς μάθαμε προηγουμένως, ο Ιησούς ολοκλήρωσε αυτό το έργο διαμέσου του θανάτου Του και της αναστάσεώς Του! Έτσι, όταν έχυσε το αίμα Του επάνω στο σταυρό, έφερε την παλαιά διαθήκη στο τέλος της (την διαθήκη που Εκείνος, ως ο «Άγγελος της Διαθήκης» και ως ο «Άγγελος του Γιαχβέ», είχε στερεώσει με το Ισραήλ [Μαλαχίας 3 [γ']:1· Κριταί 2[β']:1]), και την αντικατέστησε με την καινούργια διαθήκη την οποία στερέωσε με το αίμα Του (Ιερεμίας 31[λα']:31· Μάρκος 14[ιδ']:24). Απ' την άλλη πλευρά, το έργο του άλλου «ηγούμενου» ήταν να καταστρέψει τη πόλη και το ναό της --- όχι να κάνει κάποια διαθήκη μ' εκείνους που επρόκειτο να καταστραφούν απ' αυτόν!

Παρακαλώ σημειώστε

Το παραπάνω εδάφιο (27^α), λέει ότι θα στερεώσει τη διαθήκη με πολλούς στο Ισραήλ (εδάφιο 24: «επί τον λαόν σου») μέσα σε μια εβδομάδα ή μέσα σε επτά χρόνια!

Γιατί είπε η προφητεία ότι ο Χριστός θα στερεώσει την διαθήκη με πολλούς σε μια εβδομάδα; Γιατί όχι με όλο το Ισραήλ;

Ο προφήτης Ιερεμίας είχε προφητέψει ότι ο Θεός θα έκανε «στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη» (Ιερεμίας 31[λα']:31). Επομένως, όταν ο Ιησούς έκανε την καινούργια διαθήκη με βάση το αίμα Του, το κάλεσμα να γίνουν μέτοχοι αυτής της διαθήκης ήταν για όλο τον οίκο Ισραήλ. Όμως, μόνο εκείνοι οι Ισραηλίτες που θα αναγνώριζαν το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού και συνεπώς από τη φύση Του Θεός θα γινόντουσαν κοινωνοί της (Ιωάννης 3[γ']:16· 6 [στ']:40· 8[η']:24)! Και πολλοί έγιναν --- αλλά όχι όλοι! Γι' αυτό το λόγο ο Ιησούς είπε,

«... τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.» (Ματθαίος 26[κστ']:28)

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου πραγματικά αντιλαλούν τα λόγια του εδαφίου Δανιήλ 9[θ']:27^α!

Μήπως αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός δεν θα περιλάμβανε και άλλα έθνη στην καινούργια Του διαθήκη;

Ασφαλώς όχι! Ο Ιησούς πέθανε για τις αμαρτίες όλου του κόσμου (Α΄ Ιωάννου 2[β']:2). Όμως, σύμφωνα με την προηγούμενη προφητεία των εβδομήντα εβδομάδων που ο Θεός είχε διορίσει μόνο για το Ισραήλ (Δανιήλ 9[θ']:24), αντιλαμβανόμαστε ότι ήταν θέλημά Του να λάβει αυτό το όφελος πρώτα το Ισραήλ (Ρωμαίους 1[α']:16· 2 [β']:9,10· Λουκάς 24[κδ']:47). Με άλλα λόγια, ο Θεός είχε αποφασίσει να δώσει χάρη και σωτηρία από τις αμαρτίες, διαμέσου της πίστης στον Υιό Του Ιησού Χριστό (Εφεσίους 2[β']:8), αποκλειστικά στο Ισραήλ (Ματθαίος 10[ι']:5,6· 15[ιε']:22,24· 19[ιθ']:9,10), μόνο για μία εβδομάδα (την 70^η)! Μετά το τέλος της 70^{ης} εβδομάδας, χωρίς να αποκλείσει το Ισραήλ, ο Θεός θα τερμάτιζε αυτή την αποκλειστικότητα με το Ισραήλ και θα επέκτεινε την προσφορά της χάρης και της σωτηρίας από τις αμαρτίες τους στους ανθρώπους όλων των εθνών που θα πίστευαν ότι ο Ιησούς είναι «Κύριος όλων» και άρχισε με τον Ρωμαίο εκατόνταρχο Κορνήλιο (Πράξεις 10[ι']:36· παρακαλώ διαβάστε ολόκληρο το κεφάλαιο 10[ι'] των Πράξεων).

Εξετάζοντας το εδάφιο 27^β

«^βκαι εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά,»

Έφερε ο Χριστός τις θυσίες και τις προσφορές της Παλαιάς Διαθήκης στο τέλος τους στη μέση της 70στης εβδομάδας;

Βεβαίως και τις έφερε στο τέλος τους! Μετά από 3½ χρόνια διακονίας ως Χριστός, έχυσε το αίμα Του επάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες όλων εκείνων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν (Ιωάννης 8[η']:24). Μ' αυτόν τον τρόπο, έφερε τις θυσίες και τις προσφορές που αφορούσαν αμαρτίες στο τέλος τους διότι εκείνες ήσαν μόνο μια «σκιά» των αληθινών πραγμάτων ή των μελλοντικών αγαθών! Ας διαβάσουμε τα εδάφια Εβραίου 10[ι']:1-18:

«¹Επειδή, ο νόμος, ο οποίος αποτελεί σκιά των μελλοντικών αγαθών, όχι την ίδια την εικόνα των πραγμάτων, δεν μπορεί ποτέ με τις ίδιες θυσίες που προσφέρονται, πάντοτε, κάθε χρόνο, να τελειοποιήσει αυτούς που προσέρχονται. ²Για τον λόγο ότι, τότε θα έπαυαν να προσφέρονται· δεδομένου ότι, οι λατρευτές, αφού καθαρίστηκαν μια φορά, δεν θα είχαν πλέον καμιά συνείδηση αμαρτιών. ³Αλλά, με τις θυσίες αυτές [γίνεται] κάθε χρόνο ανάμνηση των αμαρτιών. ⁴Επειδή, [είναι] αδύνατον το αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρεί αμαρτίες. ⁵Γι' αυτό, μπαίνοντας μέσα στον κόσμο, λέει: «Θυσία και προσφορά δεν θέλησες, αλλά μου ετοίμασες ένα σώμα. ⁶Σε ολοκαυτώματα και [προσφορές] περί αμαρτίας δεν ευαρεστήθηκες. ⁷Τότε, είπα: Δες, έρχομαι, (στον τόμο τού βιβλίου είναι γραμμένο για μένα), για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου». ⁸Αφού πιο πάνω είπε, ότι: «Θυσία και προσφορά, και ολοκαυτώματα, και [προσφορές] περί αμαρτίας, δεν θέλησες, ούτε ευαρεστήθηκες [σ' αυτές]»· (που προσφέρονται σύμφωνα με τον νόμο)· ⁹τότε είπε: «Δες, έρχομαι, για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου». Αναιρεί το πρώτο, για να συστήσει το δεύτερο. ¹⁰Με το οποίο θέλημα είμαστε αγιασμένοι διαμέσου τής προσφοράς τού σώματος του Ιησού Χριστού, [που έγινε] μια φορά για πάντα. ¹¹Και κάθε ιερέας μεν στέκεται καθημερινά λειτουργώντας, και πολλές φορές προσφέροντας τις ίδιες θυσίες, οι οποίες δεν μπορούν να αφαιρέσουν αμαρτίες. ¹²Αλλά, αυτός, αφού πρόσφερε μία θυσία υπέρ των αμαρτιών, κάθησε για πάντα στα δεξιά τού Θεού, ¹³προσμένοντας στο εξής μέχρις ότου

οι εχθροί του θα μπουν [ως] υποπόδιο των ποδιών του. ¹⁴Επειδή, με μία προσφορά τελειοποίησε για πάντα αυτούς που αγιάζονται. ¹⁵Μάλιστα, μας δίνει τη μαρτυρία και το Πνεύμα το Άγιο· επειδή, αφού είπε πρωτότερα: ¹⁶«Αυτή [είναι] η διαθήκη που θα κάνω σ' αυτούς ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τούς νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιές τους», [προσθέτει]: ¹⁷«Και τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον». ¹⁸Και όπου [υπάρχει] άφεση τούτων, δεν υπάρχει πλέον προσφορά για αμαρτία.»

Μπορούμε να αποδείξουμε από τις Γραφές ότι η επίγεια διακονία του Χριστού κράτησε 3½ χρόνια, με άλλα λόγια, ότι πέθανε στη μέση της 70^{ης} εβδομάδας; Φυσικά και μπορούμε! Ας δώσουμε προσοχή στις επόμενες αλήθειες:

1. Μετά από το βάπτισμά Του, όπου χρίστηκε από το Άγιο Πνεύμα (Λουκάς 3[γ']:22), πήγε στην έρημο για να πειραχτεί από τον διάβολο για σαράντα ημέρες [περίπου 1½ μήνα] (Ματθαίος 4[δ']:1).
2. Εόρτασε 4 Ιουδαϊκές εορτές του Πάσχα:

Το πρώτο Πάσχα αναφέρεται στο εδάφιο Ιωάννης 2[β']:13· εκεί, λέει,

«Και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.»

Το δεύτερο, αναφέρεται στο εδάφιο Ιωάννης 5[ε']:1· Εκεί, διαβάζουμε:

«ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, ήταν γιορτή των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.»

Παρακαλώ σημειώστε

Παρόλο που η λέξη «Πάσχα» λείπει από αυτό το εδάφιο, πιστεύω ότι αναφέρεται στο Πάσχα για δύο λόγους:

- α) Υπάρχουν Ελληνικά κείμενα τα οποία, στο παραπάνω εδάφιο, περιέχουν το οριστικό άρθρο «η» μπροστά από τη φράση «γιορτή των Ιουδαίων» παρουσιάζοντας έτσι τη φράση ως «η γιορτή των Ιουδαίων» (εξετάστε GNT-V).
- β) Το «Πάσχα» ήταν η πιο σπουδαία εορτή των Ιουδαίων και ο Ιωάννης έχει αναφερθεί σ' αυτήν ξανά ως «η εορτή των Ιουδαίων» (παρακαλώ διαβάστε το παρακάτω εδάφιο, Ιωάννης 6[στ']:4).

Το τρίτο «Πάσχα» αναφέρεται στο εδάφιο Ιωάννης 6[στ']:4. Εκεί, λέει,

«Και πλησίαζε το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων.»

Το τέταρτο, παρουσιάζεται στο εδάφιο Ιωάννης 13 [ιγ']:1. Ας το διαβάσουμε:

«ΚΑΙ πριν από τη γιορτή του Πάσχα, ο Ιησούς, ξέροντας ότι ήρθε η ώρα του, για να αναχωρήσει από τον κόσμο τούτο προς τον Πατέρα, έχοντας αγαπήσει τους δικούς του που ήσαν μέσα στον κόσμο, τους αγάπησε σε τέλειο βαθμό.»

Ο Ιησούς εκτελέστηκε στο 4^ο.

Οι παραπάνω 4 εορτές του Πάσχα καλύπτουν μια περίοδο τριών ετών.

3. Από τότε που δοκιμάστηκε στην έρημο μέχρι τον καιρό που εόρτασε το πρώτο Πάσχα, ο Ιησούς κατοίκησε για κάμποσο καιρό στην Καπερναούμ όπου άρχισε να κηρύττει για τη βασιλεία του Θεού, βρήκε και κάλεσε τους μαθητές Του να Τον ακολουθήσουν, ταξίδεψε σε όλη η Γαλιλαία (Ματθαίος 4[δ']:12-25 και πήγε στη Κανά για να παραβρεθεί σε ένα γάμο (Ιωάννης 2[β']:1). Όλη αυτή η δραστηριότητα απαιτούσε χρόνο --- **τουλάχιστον μερικούς μήνες!**
4. Μετά, αφού πέθανε και αναστήθηκε από τους νεκρούς, δαπάνησε άλλες 40 ημέρες [περίπου 1½ μήνα] με τους μαθητές Του (Πράξεις 1[α']:13).

Όταν προσθέτουμε τον χρόνο που δείχνουν όλα τα παραπάνω γεγονότα, ερχόμαστε πολύ κοντά στα 3½ χρόνια!!!

Τι μάθαμε μέχρι τώρα;

Ότι διαμέσου της αιώνιας θυσίας Του, η οποία έλαβε χώρα «μετά» την 69^η εβδομάδα (7+62) και συνεπώς στη μέση της 70^{ης} εβδομάδας, ο Ιησούς έκανε μια καινούργια διαθήκη με τον λαό του Ισραήλ και έφερε τέλος στις θυσίες και στις προσφορές για τις αμαρτίες τους όπως το απαιτούσε ο Μωσαϊκός Νόμος! Επομένως, ο Ιησούς εκπλήρωσε τις προφητείες που βρίσκονται στο εδάφιο Δανιήλ 9[θ']:27^α και 27^β μέσα στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα!

Εξετάζοντας το εδάφιο 27^γ

«^γκαι επί το πτερυγίον του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως,»

Μήπως επρόκειτο να εκπληρωθεί και αυτό το μέρος της προφητείας στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα;

Πράγματι! Στα εδάφια Ματθαίος 24[κδ']:15-16, και Λουκάς 21[κα']:20-22, ο Ιησούς αναφέρθηκε στα παραπάνω λόγια του εδαφίου Δανιήλ 9[θ']:27 και προειδοποίησε τους μαθητές Του με τα επόμενα λόγια:

Ματθαίος 24[κδ']:15,16

«¹⁵Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάζει, ας καταλαβαίνει). ¹⁶Τότε, αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά.»

Λουκάς 21[κβ']:20-22

«²⁰Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατόπεδα, τότε γνωρίστε ότι πλησίασε η ερήμωσή της. ²¹Τότε, αυτοί που είναι στην Ιουδαία, ας φεύγουν στα βουνά· και

εκείνοι που είναι μέσα σ' αυτή, ας αναχωρούν έξω· και εκείνοι που είναι στα χωράφια, ας μη μπαίνουν μέσα σ' αυτή. ²²Επειδή, αυτές είναι ημέρες εκδίκησης, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.»

Εξετάζοντας το εδάφιο 27^δ

«^δκαι έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.»

Τα παραπάνω λόγια μας δείχνουν ότι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού (Ματθαίος 24[κδ']:1,2), δεν θα λάβαινε χώρα μέσα στην 70^η εβδομάδα, αλλά, **αργότερα**, επειδή δόθηκε διορία στην ερήμωση!

Πόσο αργότερα;

Στο εδάφιο Ματθαίος 24[κδ']:34, ο Ιησούς είπε ότι όλα αυτά τα πράγματα θα λάβαιναν χώρα μέσα στη γενεά τους! Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Σας διαβεβαιώνω, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά, μέχρις ότου γίνουν όλα αυτά.»

Τα παραπάνω λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού αποτελούν μια αληθινή προφητεία διότι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού της έλαβε χώρα **μέσα στη γενεά τους**, περίπου 40 χρόνια αργότερα, το έτος 70 μ.Χ.!

Είναι δυνατόν να υπάρχει κάποιο «χάσμα», ας πούμε, μια περίοδο 2000 ετών, μεταξύ του τέλους της 69^{ης} εβδομάδας και της αρχής της 70^{ης};

Οπωσδήποτε όχι! Το να πιστεύει ένας ότι υπάρχει ένα τέτοιο χάσμα, σημαίνει ότι δεν πιστεύει ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός! Όπως είδαμε από τις προφητείες του εδαφίου Δανιήλ 9[θ']:25, **«από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως (μέχρι τον ερχομό) του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο»** --- με άλλα λόγια, 69 (7+62) συμπληρωμένες εβδομάδες! Και από το εδάφιο Δανιήλ 9[θ']:26, είδαμε ότι ο Χριστός έπρεπε να **«εκκοπή»**, δηλαδή να τον σκοτώσουν, **ΜΕΤΑ** από τις 69 εβδομάδες! Αυτό εννοεί ότι θα τον σκότωναν στη μέση της εβδομηκοστής εβδομάδας, για να έφερνε τις θυσίες των ζώων και τις προσφορές περί αμαρτιών στο τέλος τους, όπως λέει το εδάφιο 27^β: **«και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά»!** Εάν η εβδομηκοστή εβδομάδα πρόκειται να έλθει στο μέλλον, τότε ο Χριστός δεν έχει εμφανιστεί ακόμα, ούτε και έχει πεθάνει για τις αμαρτίες του κόσμου! Μια τέτοια διδασκαλία θα έκανε χαρούμενες θρησκευτικές ομάδες που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, και, γι' αυτό το λόγο, περιμένουν τον Μεσσία να έλθει στο μέλλον!

Μια σύντομη ανασκόπηση

Από όλα τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι όλες οι προφητείες που βρίσκονται στα εδάφια Δανιήλ 9[θ']:24-27, με άλλα λόγια, **η προφητεία για τις 70 συνεχόμενες εβδομάδες που αφορούσαν τις αμαρτίες και τις παραβάσεις του λαού του Ισραήλ, η προφητεία που αφορούσε τον χρόνο του ερχομού του Αγίου των αγίων που θα γινότανε ο Χριστός, η προφητεία που αφορούσε τον χρόνο του θανάτου Του διαμέσου του οποίου θα έκανε εξιλέωση περί ανομίας, θα εισήγαγε αιώνια δικαιοσύνη, θα στερέωνε την καινούργια διαθήκη, θα σφράγιζε κάθε όραση και προφητεία (που αφορούσαν τον ερχομό και το έργο**

του Χριστού) και τη προφητεία για την καταστροφή της πόλης και του ναού της η οποία θα λάβαινε χώρα αργότερα, μετά τις 70 συνεχόμενες εβδομάδες, όλες εκπληρώθηκαν μέσα στον πρώτο Χριστιανικό αιώνα! Εκτός από το ότι αναφέρει γι' αυτόν τον άλλο «ηγούμενο» ο οποίος, με τον «λαό» του (τους στρατιώτες του), θα ερχότανε σαν κατακλυσμός για να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ και τον ναό, όλα τα εδάφια (24-27) αναφέρονται στον ερχομό του Αληθινού Χριστού και στο σωτήριο έργο Του --- όχι στον ερχομό κάποιου μελλοντικού αντίχριστου και στο πολιτικό μέλλον του έθνους του Ισραήλ!